

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра теорії та історії зарубіжної літератури

КУРСОВА РОБОТА

з історії зарубіжної літератури
на тему: **Образ творчої жінки у патріархальному світі за романом
Тейлор Дженкінс Рід «Сім чоловіків Евелін Г'юго»**

Студентки III курсу групи МЛі 04-21
Спеціальність 035 Філологія
Спеціалізація 035.051 Романські мови і
літератури (переклад включно), перша –
іспанська
Освітня програма Іспанська мова і
література, друга іноземна мова, переклад
Бикової Анастасії Григорівни
Науковий керівник: доц. Куницька Ірина
Валеріївна
Національна шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка ЄКТС: _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I.....	5
1.1 ПРОБЛЕМА ЖІНОЧОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ У ПАТРІАРХАЛЬНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	5
1.2 ОБРАЗ ЖІНКИ У ЧОЛОВІЧОМУ І ЖІНОЧОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ КАНОНІ.....	9
1.3. ТВОРЧИСТЬ ТЕЙЛОР ДЖЕНКІНС У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРИ, НАПИСАНОЇ ЖІНКАМИ.....	14
Висновок до розділу I.....	17
РОЗДІЛ II.....	19
2.1 ПРОБЛЕМА ЕТНІЧНОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ У РОМАНІ «СІМ ЧОЛОВІКІВ ЕВЕЛІН Г'ЮГО».....	19
2.2 ПРОБЛЕМА ПОБУДОВИ КАР'ЄРИ ЖІНКИ У ХХ СТ. У РОМАНІ «СІМ ЧОЛОВІКІВ ЕВЕЛІН Г'ЮГО».....	21
2.3 ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ТА АБ'ЮЗУ НАД ЖІНКАМИ У РОМАНІ «СІМ ЧОЛОВІКІВ ЕВЕЛІН Г'ЮГО».....	23
2.4 ПРОБЛЕМА СЕКСУАЛЬНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ У ГЕТЕРОНОРМАТИВНОМУ СУСПІЛЬСТВІ У РОМАНІ «СІМ ЧОЛОВІКІВ ЕВЕЛІН Г'ЮГО».....	25
Висновок до розділу II.....	26
ВИСНОВКИ.....	28
RESUMEN.....	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	Помилка! Закладку не визначено.

ВСТУП

Актуальність теми зумовлена розквітом феміністичного руху у світі, висвітленням образу жінки в літературі, просуванням жінки до успіху, долаючи мізогінію та гендерну дискримінацію. Роман Тейлор Дженкінс Рід "Сім чоловіків Евелін Г'юго" є бестселером та вважається найкращим історичним романом 2017 року. Авторка змогла точно розкрити проблеми, з якими доводиться стикатись жінкам у суспільстві, саме тому книга є неймовірно цікавим та актуальним матеріалом для вивчення.

Тема образу творчої жінки у патріархальному світі є не лише актуальною, але й має глибоке історичне коріння. Протягом століть жінки стикалися з численними перешкодами на шляху до самореалізації та визнання їхніх талантів. Роман Тейлор Дженкінс Рід "Сім чоловіків Евелін Г'юго" пропонує унікальну можливість дослідити цю тему на прикладі життя та кар'єри вигаданої голлівудської зірки. Дослідження образу творчої жінки у цьому романі дозволить не тільки проаналізувати, як гендерні стереотипи впливають на життя та кар'єру жінок, а розкрити проблеми етнічної приналежності, расової дискримінації та сексуальної орієнтації. Вивчення стратегій, які використовує головна героїня для подолання гендерних бар'єрів, може стати джерелом натхнення та сил для жінок, які прагнуть самореалізуватися. Крім того, роман є цікавим джерелом для дослідження історії та розвитку гендерних уявлень у суспільстві.

Метою курсової роботи є проаналізувати, як роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" відображає гендерні стереотипи, утиск та інші аспекти гендерної нерівності того часу.

Виходячи з поставленої мети доцільно буде сформулювати такі **завдання**:

1. Дослідити, як образ Евелін Г'юго як творчої особистості еволюціонує протягом роману та які фактори впливають на цю еволюцію.

2. Порівняти образ Евелін Г'юго з образами інших творчих жінок у літературі та кіно.
3. Визначити, які стратегії використовує Евелін Г'юго для подолання гендерних бар'єрів та досягнення своїх цілей.
4. З'ясувати, чому роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" є актуальним для сучасних читачів.

Об'єктом дослідження є роман Тейлор Дженкінс Рід "Сім чоловіків Евелін Г'юго".

Предмет дослідження це образ творчої жінки у патріархальному світі.

Курсова робота складається із двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ I

1.1 Проблема жіночої реалізації у патріархальному суспільстві

У сучасному дискурсі питання гендерної рівності посідає одне з ключових місць, стаючи предметом численних наукових досліджень та дискусій. Ця тематика тісно пов'язана з фундаментальними принципами рівноправності та справедливості, що лежать в основі демократичного суспільства.

Питання рівноправного ставлення до чоловіків та жінок набуває особливої актуальності в сучасному суспільстві. Зростає кількість випадків порушення прав людини в цій сфері, що потребує пильної уваги та активних дій з боку держави та громадянського суспільства. Історично склалася ситуація, коли суспільні ролі чоловіків та жінок суттєво відрізнялись. Ці відмінності часто призводили до дискримінації та обмеження прав жінок.

Гендерна рівність є фундаментальною концепцією сучасного демократичного суспільства. Вона передбачає рівні права та можливості для чоловіків та жінок у всіх сферах життя, включаючи освіту, кар'єру, політичну участь та особисте життя. Забезпечення гендерної рівності сприяє розвитку справедливого та інклюзивного суспільства, де кожен індивід має змогу реалізувати свій потенціал незалежно від статі. Досягнення гендерної рівності потребує комплексного підходу, що включає правове забезпечення, соціальні програми, освітні ініціативи та зміну суспільних стереотипів.

Питання гендерної рівності виходить далеко за межі юриспруденції, стаючи предметом ґрунтовних досліджень у таких наукових галузях, як психологія, філософія, політологія та соціологія. Цій тематиці присвятили свої праці численні науковці, серед яких: О. А. Вороніна, Ю.В. Пансевич, Р. Г. Петрова, А. Колот, Е. Лібанова, О. Макарова, Л. Волохова, О. Євсєєнко, Н. Діденко, В. Дружиніна. Незважаючи на значний доробок дослідників,

комплексне дослідження гендерних аспектів життя суспільства все ще залишається актуальним завданням. Особливої уваги заслуговує вивчення фемінізму як соціально-політичного руху, який виник у відповідь на усталені гендерні стереотипи та дискримінацію жінок. Аналіз історії та еволюції фемінізму, його впливу на суспільство та сучасні тенденції розвитку дозволяє глибше зрозуміти природу гендерної нерівності та шляхи її подолання.

Східна філософія з давніх часів підкреслює принцип цілісності світу, який описується як єднання двох начал: Інь (жіноче) та Янь (чоловіче). Ці два начала доповнюють одне одного, формуючи гармонійну єдність у природі та культурі. Сутність існування полягає не в домінуванні одного начала над іншим, а в багатстві та різноманітті їхніх взаємодій. Існує й альтернативний погляд на гендерні ролі, який ґрунтується на протиставленні чоловічого та жіночого начал. Цей контраст впливає з біологічних відмінностей між статями: генетичних, анатомічних та фізіологічних. В античному світі гендерні ролі варіювалися залежно від культури. Наприклад, в Афінах жінки мали обмежений статус, перебуваючи під владою батька, а потім чоловіка. Натомість в Спарті жінки та чоловіки користувалися майже однаковими правами та обов'язками.

У 70-90-х роках ХХ століття спостерігалось значне загострення гендерної тематики, що стимулювало виникнення нових наукових напрямків. Одним із найдинамічніших з них став фемінізм, який на початковому етапі мав чітко окреслену політичну мету. У західних країнах цей рух отримав назву "тиха жіноча революція". Гендерологія, що виникла пізніше, стала послідовницею фемінології та фемінізму. У 1968 році Роберт Столлер вперше чітко розмежував поняття "стать" та "гендер". У 1980-1990-х роках гендерні дослідження набули широкого поширення, але водночас характеризувалися значною різноманітністю. Вагомою віхою стало створення в 1993 році Центру дослідження жінок і гендеру. Ця подія

засвідчила зростання інституційної підтримки гендерних досліджень та визнання їхньої наукової ваги. Сьогодні надзвичайно важливо для різних країн ділитися своїм досвідом у сфері запобігання дискримінації (у всіх її проявах) та гендерної нерівності. Ситуація з цим питанням у світовій спільноті є неоднозначною: одні країни (переважно держави Америки та Європи) значно випереджають інші, а в деяких досі триває дискусія щодо гендерної рівності та шляхів її досягнення, зокрема, у сфері соціально-трудових відносин.

Сучасне становище жінок у суспільстві значно відрізняється від того, яким воно було ще століття тому. Можливість здобувати вищу освіту, володіти власністю, обирати та бути обраними, а також брати участь у професійному житті, які сьогодні сприймаються як даність, були здобуті внаслідок багаторічної боротьби жінок в різних країнах світу. Цей прогрес значною мірою обумовлений розвитком фемінізму – соціальної теорії та руху, спрямованих на критику патріархальної системи та подолання гендерної нерівності та несправедливості.

Фемінізм бореться за рівні права та можливості для жінок і чоловіків, ґрунтуючись на принципах соціальної справедливості. Важливо зазначити, що фемінізм не є однорідним явищем. Він розвивається з урахуванням різноманітних культурних контекстів, економічних, політичних та соціальних умов. Тому коректніше говорити про множинність фемінізмів, а не про єдине поняття.

Загалом, прийнято виділяти три основні хвилі фемінізму, які відображають ключові етапи боротьби жінок за свої права: Перша хвиля фемінізму (кінець XIX – початок XX століття) зосереджувалася на здобутті жінками виборчих прав та рівному доступі до освіти. Цей період був ознаменований діяльністю таких суфражисток, як С'юзен Б. Ентоні, Елізабет Кеді Стентон та Емілі Панкхерст.

Друга хвиля фемінізму (1960-ті – 1980-ті роки) ставила за мету розширення прав і свобод жінок у сфері сексуальності та репродуктивного здоров'я. Цей рух боровся за легалізацію абортів, доступ до контрацепції та рівну оплату праці. До відомих представниць другої хвилі фемінізму належать Сімона де Бовуар, Бетті Фрідан та Глорія Стейнем.

Третя хвиля фемінізму (з 1990-х років до наших днів) характеризується розширенням фокусу феміністичного руху. Окрім гендерної нерівності, він також охоплює такі проблеми, як расизм, гомофобія, класова дискримінація та екофемінізм. Важливу роль у розвитку третьої хвилі фемінізму відіграли інтерсекційний та постмодерністський дискурси.

Гендерна нерівність – це стійке явище, яке протягом століть глибоко вкоренилося в соціальних структурах та інститутах. Цей феномен має глибоке історичне коріння, яке сягає часів ранніх цивілізацій. У доіндустріальних суспільствах поділ праці за ознакою статі був чітко окреслений. Жінки, як правило, несли відповідальність за домашню роботу та догляд за дітьми, а чоловіки – за роботу в публічній сфері. Цей поділ праці часто ґрунтувався на уявленнях про біологічні та соціальні відмінності між чоловіками та жінками.

З розвитком індустріалізації та урбанізації традиційні гендерні ролі почали змінюватися. Жінки у зростаючій кількості здобували освіту та входили на ринок праці. Однак, незважаючи на ці зміни, гендерна нерівність все ще залишалася значною. Жінки, як правило, отримували нижчу зарплату за ту ж роботу, що й чоловіки, і мали менші можливості для кар'єрного росту.

Фемінізм – це соціальний рух, який бореться за гендерну рівність. Його коріння сягає 19 століття, коли жінки почали організовуватися та вимагати своїх прав. Ранні феміністки зосереджувалися на таких питаннях, як право голосу, доступ до освіти та рівні можливості на робочому місці.

Незважаючи на значний прогрес, гендерна нерівність все ще залишається актуальною проблемою в багатьох країнах світу. Жінки та дівчата все ще стикаються з дискримінацією, насильством, обмеженими можливостями та нерівністю в оплаті праці. Сучасний фемінізм продовжує розвиватися, адаптуючись до нових викликів та борючись за більш справедливе суспільство.

1.2 Образ жінки у чоловічому і жіночому літературному каноні

Новітній період розвитку людства ознаменувався не лише бурхливим науково-технічним прогресом, але й значними соціальними зрушеннями. Одним із ключових явищ цього часу стала емансипація жінки, яка вивільнила невичерпну енергію та дала поштовх до розквіту жіночої творчості.

Українська література кінця XIX – початку XX століть яскраво відображає цю емансипаційну епоху. Саме в цей період чітко простежується початок творчого самовираження жінок, їх активна участь у літературному процесі та критика патріархальних устоїв суспільства. На сторінках тогочасних періодичних видань та окремих друків з'являються твори талановитих українських письменниць, таких як Наталія Кобринська, Олена Пчілка (Ольга Косач), Уляна Кравченко, Дніпрова Чайка (Людмила Василевська), Грицько Григоренко (Олександра Судовщикова-Косач), Євгенія Ярошинська, Людмила Старицька-Черняхівська, Наталія Романович-Ткаченко, Галина Журба (Домбровська), Надія Кибальчич, Христина Алчевська, Любов Яновська, Галина Комарова, Одарка Романова, Віра Лебедова (Костянтина Малицька) та багато інших.[5]

Цей масовий прихід жінок у літературу не був випадковістю. Він знаменував собою появу нового покоління талановитих авторок, які, з одного боку, шанували традиції своїх попередників, а з іншого –

розширювали естетичні рамки українського письменства, впроваджуючи нові теми, мотиви та засоби художнього відображення дійсності. Жінкам-письменницям того часу доводилося творити в непростих умовах перехідного періоду, яким було пограниччя XIX та XX століть. Проте, незважаючи на численні труднощі та виклики, вони зуміли прокласти шлях для подальшого розвитку жіночої літератури в Україні, збагативши її новими голосами та оригінальними творами.

Питання про правомірність виділення жіночого письменства як окремого феномену є складним і неоднозначним. З одного боку, жінки-письменниці того часу не об'єднувалися в окремі творчі групи, не мали власного часопису й не представляли собою чітко окресленої течії в літературному процесі. З іншого боку, неможливо заперечити значне зростання ролі жінок у літературі кінця XIX – початку XX століть порівняно з попереднім віком. Цей феномен супроводжувався активним структуруванням жіночого елемента в літературі, що привернуло увагу як чоловіків-літераторів, так і вплинуло на розвиток "чоловічої" літератури. Плеяда талановитих молодих авторок не лише збагатила українську культуру новими темами та образами, але й загостила увагу на питаннях жіночої ідентичності, а також феміністичних аспектах суспільного життя. Їх творчість можна розглядати як формування самобутньої літературної традиції.

Сучасна епоха характеризується переосмисленням літературного канону, дослідженням імен, які з різних причин – ідеологічних, політичних, гендерних – раніше були вилучені з історії літератури. Цей процес веде до створення нової концепції розвитку української літератури, яка дозволяє відтворити й дослідити раніше невизнані або маловивчені аспекти нашого письменства.

В контексті традиційного поділу літературного процесу на "провідні" та "другорядні" явища, який досі широко використовується в українському

літературознавстві, особливо актуальним стає питання визначення місця та ролі жіночого письменства кінця XIX – початку XX століть. Цей феномен, з різних причин – як об'єктивних, так і суб'єктивних – не досліджувався й не осмислювався як окреме явище. Важливо підкреслити, що в означений період жіноче письменство не лише кількісно зростало, але й набувало якісно нового звучання. Творчість цілої плеяди жінок-письменниць того часу не лише збагачувала літературний процес, але й окреслювала провідні тенденції красного письменства, визначала його шляхи та перспективи.

До таких знакових постатей належать Леся Українка та Ольга Кобилянська. Їхня творчість мала значний вплив на розвиток української літератури, визначила її нові орієнтири та здобула визнання як ключових явищ. Однак важливо не обмежувати увагу лише цими видатними авторками. Творча діяльність інших, менш відомих письменниць, також відіграла значну роль у літературному процесі. Їхні твори, хоча й не завжди здобували широке визнання, дають змогу краще зрозуміти характер епохи, розбудову літературних стилів і технік того часу.

Доба Просвітництва стала епохою значних суспільних та інтелектуальних змін, що не могли не торкнутися й концепту жінки. Ідеї "природної людини", викладені Ж.-Ж. Руссо, стимулювали переосмислення традиційних гендерних ролей та підкреслювали важливість врахування природних відмінностей між статями. На тлі суспільно-економічних реформ, що відбувалися в Західній Європі, питання про роль жінки в суспільстві ставало дедалі актуальнішим. З одного боку, жінки отримували шанс на поступове здобуття більших прав та можливостей. З іншого боку, патріархальні структури суспільства не поспішали відмовлятися від традиційних уявлень про місце жінки.

Суперечливість історичної ситуації XIX століття полягала в тому, що ідеї емансипації жінки нерідко використовувалися для маніпулювання та підтримки патріархальних норм. Суспільно-педагогічні інституції

продовжували готувати жінок до традиційних ролей, а консервативно налаштована література пропагувала традиційний ідеал жіночості.

Лише мистецтво протягом тривалого часу лишалося для жінки значущим простором для самореалізації. Проте в європейських країнах жіноча творчість, як і будь-які інші сфери людської діяльності, суворо контролювалася суспільною думкою. Жіноча проза того часу зайняла нішу "легкої", сентиментальної літератури, яка доповнювала, але не кидала виклику чоловічому дискурсу. Жінка, яка писала, часто сприймалася як бунтарка, що прагне переглянути патріархальні норми.

Доба Просвітництва та XIX століття стали складним періодом для жіночої творчості. З одного боку, з'явилися нові можливості для самореалізації жінок, з іншого – патріархальні структури суспільства й далі чинили опір змінам. Жіноча проза того часу, будучи обмеженою рамками "легкої" літератури, не заперечувала, а радше доповнювала чоловічий дискурс. Образ жінки-авторки, створений чоловіками-критиками, часто був сповнений негативних стереотипів та упереджень.

Романтична епоха, окрім значних змін у світогляді та естетиці, принесла й нову концепцію жіночості. В. Гумбольдт та Ф. Шлегель, відомі німецькі романтики, чітко окреслили поділ гендерних ролей: "чоловік створений для свободи, жінка – для моральної гармонії". Жінка, згідно з цією концепцією, не прагне до зовнішньої активності, а знаходить свою реалізацію у внутрішньому світі, сфері емоцій та чуттєвості.

Проте вже в другій половині XIX століття відбувається чітко видиме прагнення частини жінок вирватися з патріархальних рамок, обумовлених романтичною концепцією. Твори таких авторок, як Г. Ібсен, Г. Гауптман, Г. Деледда, Леся Українка, Наталія Кобринська, Ольга Кобилянська та багато інших, свідчать про цю еволюцію. Сексуальна революція, про яку писала Кейт Мілет, стала не лише спробою звільнитися від сексуальних табу, але й прагненням жінок до покращення свого суспільного статусу та досягнення

рівноправності. Ця революція знайшла своє відображення й у літературі, де жінки почали сміливо опановувати фахи, які раніше вважалися суто чоловічими, зокрема літературну творчість.

Зростання феміністичних ідей у новітню епоху мало значний вплив на розвиток жіночої літератури. Фемінізм, прагнучи до гендерної рівності, став основою руху жінок за визволення, включаючи й творчу самореалізацію. Проте, слід зазначити, що різні течії фемінізму по-різному трактують цю проблему та пропонують різні шляхи її розв'язання. Літературу можна розглядати як відображення історії звичаїв, колективної психології, соціальних уявлень та стереотипів. Як стверджує Е. Шовалтер, "жодна теорія не може бути заміником детального й обширного пізнання жіночих текстів, які встановлюють нашу суб'єктивну сутність".

Еволюція жіночого письма протягом XIX – початку XX століть тісно пов'язана з емансипаційними та феміністичними процесами. Жінки-письменниці поступово звільнялися від патріархальних рамок, виборюючи право на самовираження та утверджуючи нове бачення призначення своєї статі. Фемінізм, зі своїми різними течіями та дискурсами, став значущим фактором, що стимулював розвиток жіночої літератури та збагатив її новими темами, образами та художніми засобами.

Жіноче письмо зазнало значної еволюції протягом XIX – початку XX століть. Романтична концепція жіночості, що обмежувала її сферу впливу внутрішнім світом та моральністю, поступово втратила свою актуальність. Жінки-письменниці прагнули вийти за межі цих рамок, прагнучи досягнути рівноправності та самореалізації, в тому числі й у літературі.

Сексуальна революція та розвиток феміністичних ідей стали потужними стимулами для жіночої творчості. Різні течії фемінізму пропонували жінкам різні шляхи досягнення рівності, але всі вони сприяли тому, що жіноча література перестала бути "легкою" та сентиментальною, а перетворилася на потужний інструмент вираження жіночого досвіду,

поглядів та боротьби за свої права. Вивчення жіночої літератури є важливим не лише для розуміння розвитку літератури загалом, але й для дослідження історії звичаїв, соціальних устроїв та гендерних відносин певної епохи. Як зазначає Е. Шовалтер, саме жіночі тексти дозволяють нам глибше пізнати внутрішній світ жінки та її суб'єктивне сприйняття світу.

1.3. Творчість Тейлор Дженкінс у контексті сучасної літератури, написаної жінками

Тейлор Дженкінс Рід – американська письменниця, відома своїми захоплюючими романами, що досліджують теми особистих стосунків, динаміки сім'ї, пошуку ідентичності та складнощів жіночого досвіду. Її твори здобули численні нагороди та визнання як критиків, так і читачів за емоційну глибину, щирість та проникливість.

Найвідоміші романи Тейлор Дженкінс:

1. "Сім чоловіків Евелін Г'юго" (2017): Цей бестселер розповідає захоплюючу історію життя та кар'єри голлівудської зірки Евелін Г'юго, яка розкриває таємниці свого минулого юній журналістці.
2. "Дейзі Джонс і шестеро" (2019): Роман описує стрімке сходження вигаданої рок-групи 1970-х років та складні стосунки між її учасниками.
3. "Одна справжня любов" (2021): Цей зворушливий роман досліджує складну історію кохання двох жінок, життя яких розділене десятиліттями.
4. "Світанок Малібу" (2021): Роман розповідає про чотирьох братів і сестер, які збираються разом на річницю смерті матері, щоб впоратися з сімейними проблемами та розкрити давні таємниці.

5. "Керрі Сото повертається" (2022): Цей роман описує повернення тенісної зірки до змагань після багаторічної перерви, кидаючи виклик віку та очікуванням суспільства.

Аналізуючи творчість Тейлор Дженкінс, можна легко зробити висновок, що вона вся наповнена багатограними жіночими персонажами. Жінки в її романах стикаються із впливом соціальних норм та стереотипів, вони борються за самовизначення та право вільно жити. Дженкінс простою мовою здатна передавати потужні емоції, які відгукуються читачам та змушують читати далі. Дженкінс не має жодного бажання уникати гострих тем: у своїх творах вона порушує теми фемінізму, расової дискримінації, сексуальної орієнтації та багато інших.

Сучасна література, написана жінками, невпинно поширюється серед прихильників книг. Письменниці протягом останніх десятиліть здобули визнання світового рівня. Їхні твори публікуються та перекладаються набагато активніше, ніж будь-коли раніше. Не можна не пишати, тим що такий прогрес був обумовлений зростання феміністичного руху, що призвели до змін в соціальних нормах та доступ до освіти та публікаційних платформ.

Сучасні письменниці виходять далеко за межі традиційних уявлень про "жіночу літературу". Їхні твори охоплюють теми, такі як політика, історія, наука, спорт, сексуальність, гендерна ідентичність, расова ідентичність та багато іншого. Ця різноманітність тем відображає зростаючу свободу жінок у вираженні своїх думок, а також їхнє прагнення до розширення меж літературного канону.

Але, на жаль, незважаючи на значний прогрес, письменниці все ще стикаються з певними труднощами, такими як: гендерна дискримінація, стереотипи та мізогінія.

У той же час перед ними відкриваються нові можливості завдячуючи розвитку цифрових технологій, зростанню попиту до різноманіття думок та

голосів та збільшення кількості платформ для публікації та просування своїх творів.

Своєю творчістю Дженкінс Рід зробила значний внесок у феміністичну літературу з кількох причин:

1. Зображення багатогранних жіночих персонажів:

Романи Дженкінс часто зосереджуються на сильних та незалежних жіночих персонажах, які борються за самовизначення та щастя в умовах патріархального суспільства. Її героїні кидають виклик гендерним стереотипам, борються з гендерною дискримінацією та шукають власний шлях у житті.

Прикладами таких персонажів є Евелін Г'юго з роману "Сім чоловіків Евелін Г'юго", Дейзі Джонс з роману "Дейзі Джонс і шестеро", Керрі Сото з роману "Керрі Сото повертається".

2. Розкриття феміністських ідей:

Романи Дженкінс досліджують широкий спектр феміністських тем, таких як гноблення жінок, гендерна дискримінація, сексуальність, материнство, насильство над жінками та пошук жіночої ідентичності.

Її твори не лише описують ці проблеми, але й пропонують читачам замислитися над ними, стимулюючи критичне мислення та емпатію. Прикладами таких тем є боротьба за кар'єру та визнання в романі "Сім чоловіків Евелін Г'юго", складні сімейні стосунки та пошук себе в романі "Дейзі Джонс і шестеро", гендерні стереотипи та тиск суспільства в романі "Світанок Малібу"

3. Вплив на читачів:

Романи Дженкінс здатні надихати читачів та читачок, даючи їм приклади сильних та стійких жінок, які борються за своє щастя. Її твори сприяють підвищенню обізнаності про феміністичні проблеми та породжують дискусії про гендерну рівність у патріархальному суспільстві.

Творчість Рід можна віднести до напрямку феміністичної літератури, яка взяла свій початок у ХХ столітті. Її романи можна порівняти з творами інших авторок, таких як Тоні Моррісон, Чимаманда Нгозі Адічіє, Маргарет Етвуд, Саллі Руні та інші. Дженкінс робить свій внесок у боротьбі з гендерною дискримінацією, розповідаючи про актуальні проблеми сучасних жінок.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що романи, написані Рід характеризуються різноманітністю жіночих персонажів, які щодня кидають виклик патріархальному устрою та вчать щасливо проживати своє життя, незважаючи на різні труднощі, та навіть брати з них корисне для своїх потреб. Рід досліджує широкий спектр актуальних феміністичних тем, таких як гендерна дискримінація, сексуальна орієнтація та пошук жіночої ідентичності. Її твори змушують читачів замислитись над складністю жіночого досвіду, сприяючи підвищенню обізнаності щодо гендерної нерівності.

Висновок до розділу I

У цьому дослідженні ми змогли виявити помітний перехід від стереотипних жіночих образів, властивих класичній літературі, до більш різноманітних жіночих персонажів, представлених сучасними письменницями. Для героїнь таких творів головна мета це не любовне життя, для них кожен день є випробуванням своїх сил у світі сповненому сексизму. Жінки у літературі розкривають своїх персонажок під зовсім іншими кутами, яких до цього у творах, написаних чоловіками, було не знайти.

Твори Тейлор Дженкінс служать яскравим прикладом цього еволюційного процесу. Її романи відзначаються зображенням сильних, незалежних жінок, які не бояться стати перед гендерними нормами та борються за самореалізацію в умовах патріархального суспільства.

Її романи порушують актуальні гендерні питання, вона впевнено пропонує читачам не лише захоплюючий сюжет, а й викликає у них роздуми щодо суспільних норм, з якими стикались та стикаються жінки досі. Отже, роблячи висновок, можна сказати, що аналіз жіночих образів, зокрема у творах Рід, поглиблює розуміння жіночого досвіду та впливу фемінізму на сучасний літературний канон.

РОЗДІЛ II

2.1 Проблема етнічної приналежності у романі «Сім чоловіків Евелін Г'юго»

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" американської письменниці Тейлор Дженкінс Рід був опублікований у 2017 році, з перших тижнів став бестселером та отримав численні схвальні відгуки критиків. Цей захоплюючий роман поєднує в собі елементи історичної хроніки, гламурної драми та зворушливої історії кохання.

Головна героїня роману, Евелін Г'юго, - голлівудська зірка, яка здобула славу та багатство завдяки своєму таланту, працьовитості та рішучості. Протягом роману вона ділиться з репортеркою журналу Монікою Грант своєю захоплюючою історією життя, розкриваючи таємниці та секрети, які вона протягом багатьох років приховувала від світу.

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" Тейлор Дженкінс Рід глибоко описує та розкриває актуальні соціальні проблеми, зокрема питання етнічної приналежності. Головна героїня, Евелін Г'юго, - латиноамериканка, яка здобуває славу та визнання в Голлівуді епохи, де панує расова дискримінація та сегрегація. Її історія стає не лише особистим викликом, але й відображенням ширших проблем расової нерівності в американському суспільстві.

Авторка майстерно зображує, як етнічна приналежність Евелін впливає на всі аспекти її життя: від кар'єрних можливостей до особистих стосунків. Їй доводиться змінити ім'я, яке вона так любила і яким пишалась: Евелін Геррера та змінити його на те, що б привернуло більшу увагу американської публіки – Евелін Г'юго. Її колір шкіри вважався «екзотичним», а от колір волосся довелось змінити, щоб зробити привабливішою.

«Мене створювали як дві суцільні протилежності, складний образ, який важко розгадати, але за який легко вхопитися. Я мала бути одночасно наївною та еротичною», - в цілому весь її зовнішній вигляд був сексуалізованим, щоб зарадити потреби суспільства.

Роман не лише описує ці труднощі, але й досліджує механізми їх виникнення та вплив на психологію та самоідентифікацію героїні. Евелін змушена приховувати свою походження, щоб відповідати очікуванням біло-шкірих глядачів, що веде до внутрішнього конфлікту та особистісних проблем.

Евелін Геррера народилася в бідній латиноамериканській родині в американському місті Новий Орлеан на початку ХХ століття. Евелін з дитинства відчувала на собі тягар расової дискримінації та сегрегації. Їй доводилося відвідувати окремі школи для «кольорових» дітей, стикатися з упередженнями та зневагою з боку білих людей.

Етнічна приналежність Евелін значно вплинула на її життя та кар'єру. Їй доводилося боротися за те, щоб отримати доступ до освіти та можливостей, доступних білим людям. Її шлях до слави був тернистим, адже їй постійно доводилося доводити свою цінність та талант у світі, у якому панувала дискримінація. Ставши вже всесвітньо-відомою зіркою, Евелін не приховувала свою походження, але й не робила з неї сенсації. Вона стала символом успіху для інших латиноамериканських людей, які мріяли про кращу долю, але героїня намагалась показати, що цей успіх прийшов до неї зовсім іншими, нестичними, шляхами.

Евелін Г'юго не здалася перед расовою дискримінацією, а зрозуміла, що її можна використовувати на свою користь. Вона розуміла, що її неймовірна краса дала їй перший крок до успішного життя, але для того, щоб пробиватись по цій стежці далі, їй доводилось викладати весь свій талант та працьовитість, щоб триматись на вершині.

Окрім Евелін Г'юго, у романі "Сім чоловіків Евелін Г'юго" з'являються персонажі різних етнічних груп, таких як темношкірі люди, азіати та корінні американці. Їхні історії переплітаються з життям головної героїні, даючи уявлення про досвід людей з різним етнічним походженням в епоху Голлівуду.

Ці персонажі не є просто допоміжними декораціями, як це часто буває, у них є своя історія та вони відіграють величезну роль у сюжеті. Їхні історії допомагають розкрити різні аспекти життя «людей кольору», та порушують важливі теми расової та етнічної приналежності. У романі зображуються й стереотипи, пов'язані з різними етнічними групами. Латиноамериканці часто зображуються як гарячі та темпераментні, азіати - як тихі та покірні, а корінні американці - як екзотичні та дикі. Однак, не можна не зазначити, що роман не просто описує ці стереотипи, але намагається їх зруйнувати, або ж зробити їх частиною культури цих людей, в намаганнях показати, що таких стереотипів немає чого боятись та соромитись. У романі персонажі різних етнічних меншин показані з різних сторін, з власною складною історією, проблемами, перемогами, мріями та амбіціями. Дженкінс Рід вдало показує читачам, що людина може досягнути будь-чого й це не залежить від їхнього расового чи етнічного походження.

2.2 Проблема побудови кар'єри жінки у ХХ ст. у романі «Сім чоловіків Евелін Г'юго»

ХХ століття стало епохою значних змін у суспільстві, які суттєво вплинули на роль та місце жінки в соціумі. Здобуття виборчих прав, доступ до освіти та нові можливості працевлаштування відкрили нові горизонти для жіночої самореалізації. Однак, незважаючи на ці позитивні зміни, жінки й далі стикалися з численними викликами на шляху до побудови успішної

кар'єри. Жінкам доводилося боротися за визнання своїх талантів, долати упередження та пробивати шлях крізь «скляну стелю». Багато жінок змушені були робити складний вибір: присвятити себе кар'єрі чи сімейному життю. Суспільство того часу часто не сприймало поєднання цих двох ролей як можливе.

Евелін Г'юго, стикається з численними проявами дискримінації за ознакою статі на шляху до кар'єри в Голлівуді епохи 1940-х років.

Евелін вийшла заміж за Ерні Діаза, коли їй було лише 14 років. Вона одружилась з ним лише для того, щоб позбавитись аб'юзивного батька та отримати квиток до Голлівуду, адже жінці в той час було неможливо думати про подібне без чоловіка поруч.

«— Студія вважає, що було б непогано, якби ти пішла на кілька побачень та тебе побачили б в місті з такими хлопцями, як Піт Грір і Брік Томас», – коли Евелін вже розпочала свій шлях акторки, її агенти змушують її ходити на побачення та публічно зустрічатись з більш відомими чоловіками. Це точно відображає думку про те, що жінка не означає нічого та не має ніякого успішного майбутнього без чоловіка поруч.

Напочатку її кар'єри на великому екрані, вона ще більше стикалась з різними ознаками сексизму: їй не давали складніші ролі, адже вважали, що вона не зможе зіграти щось більше, аніж гарненьку закохану дівчинку. Але вона і з такими обмеженнями змогла завоювати глядацьку любов.

Її другим чоловіком був відомий кіноактор Дон Адлер. Їхнє подружжя вважалось найзнаменитішим у Голлівуді, тому кожна новина про них була сенсацією та очолювала заголовки журналів. Здавалося б, що нічого не могло завадити успіху Евелін, але щойно пролунали новини про їх розлучення, її кар'єра зазнала краху.

Історія Евелін Г'юго – це натхненний приклад сили, стійкості та боротьби за мрію. Вона наголошує на важливості гендерної рівності та

долає упередження. Роман показує, що успіху можна досягти, навіть роблячи складний вибір.

2.3 Проблема домашнього насильства та аб'юзу над жінками у романі «Сім чоловіків Евелін Г'юго»

Домашнє насильство – це будь-який тип насильства, яке використовується для контролю, залякування або заподіяння шкоди іншій людині, з якою ви маєте близькі стосунки. Це може включати фізичне насильство, емоційне насильство, сексуальне насильство та економічне насильство.

Аб'юз над жінками – це тип домашнього насильства, яке спрямоване спеціально проти жінок.

Домашнє насильство часто призводить до тяжких наслідків для його жертв. Фізичні травми можуть включати переломи, синці, опіки та навіть смерть. Емоційно, жертви можуть зазнати тривоги, депресії, посттравматичного стресового розладу та інших психічних проблем. Соціально, жертви можуть відірватися від друзів і сім'ї, втратити роботу чи житло, а також стикатися з труднощами у вихованні дітей. Економічно, вони можуть втратити дохід, бути вимушеними залишити роботу або опинитися в скрутному становищі.

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" описує життя Евелін Г'юго, яка протягом своєї кар'єри, у тому ж числі, щоб досягти успіху, зазнає фізичного, емоційного та сексуального насильства з боку своїх чоловіків. Такий травматичний досвід впливає на все її подальше життя, кар'єру та стосунки з іншими людьми.

Авторка роману, Тейлор Дженкінс Рід, використовує історію Евелін, щоб підняти важливі питання про домашнє насильство та аб'юз, від якого щодня страждають мільйони жінок. Вона показує, як ці проблеми можуть

руйнувати життя людей та звертає увагу до подолання цих жорстоких проблем.

Далі описуються приклади насильства, якого зазнавала головна героїня протягом свого подружнього життя:

Другим чоловіком Евелін став Дон Адлер, відомий актор,. Дон був контролюючим і жорстоким чоловіком. Він часто принижував Евелін і змушував її робити те, що він хотів:

«— Якщо ти не збираєшся бути тією дружиною, яка готуватиме мені сніданок, то принаймні можеш дізнатися, що мені подобається».

З часом, він почав її бити, але швидко вибачався, й Евелін під впливом такого тиску не мала іншого вибору, як почати думати, що вона ці побої заслужила:

«Коли чоловік просить вибачення після того, як вдарив вас, ви думаєте, що це більше ніколи не повториться. Але потім ви говорите йому, що не впевнені, що коли-небудь захочете мати дітей, і він знову б'є вас. Ви виправдовуєте цей вчинок, говорите собі, що його можна зрозуміти. Це ви якось грубо з ним розмовляли. Ви справді хочете колись мати дітей».

Евелін стикнулася з емоційним тиском з боку багатьох людей, включаючи свого батька, чоловіків, колег та менеджерів. Її батько постійно критикував її зовнішність та таланти, змушуючи Евелін відчувати себе негідною любові та поваги. Її чоловіки часто намагались взяти під свій контроль її життя, обмежуючи її та приймаючи рішення за неї. Її менеджери використовували свою владу, щоб маніпулювати нею та змушувати її робити те, що вони хотіли, навіть якщо це суперечило її власним бажанням. Її чоловіки використовували її почуття провини та невпевненість, щоб контролювати її.

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" демонструє, як глибоко домашнє насильство може вплинути на людину. Евелін, незважаючи на успішну

кар'єру, присохологічні травми вплинули на її довіру, самооцінку, вміння будувати стосунки та схильність до саморуйнівної поведінки.

2.4 Проблема сексуальної орієнтації у гетеронормативному суспільстві у романі «Сім чоловіків Евелін Г'юго»

Різнобарв'я тем свого роману Дженкінс Рід також порушує не менш важливу та актуальну тему – проблему сексуальної орієнтації у гетеронормативному суспільстві. Евелін Г'юго, змушена приховувати свою справжню сексуальну орієнтацію, щоб досягти успіху в кар'єрі та особистому житті. Цей конфлікт між особистістю та суспільними очікуваннями стає рушійною силою сюжету та змушує читача замислитися над складними питаннями ідентичності та свободи особистості.

Гетеронормативність – це складова культури, в якій гетеросексуальність вважається нормою та стандартом, а інші сексуальні орієнтації – відхиленням. Такими нормами пронизані всі сфери життя, від законів та інституцій до повсякденної життя. Ці норми часто дискримінують людей, які не є гетеросексуальними, обмежуючи їх можливості та свободи.

Евелін Г'юго, будучи талановитою акторкою та амбітною жінкою, змушена йти всупереч з власною ідентичністю, щоб досягти своїх цілей. Вона приховує свою орієнтацію від публіки, роблячи вигляд, що має щасливий шлюб з чоловіком. За кожним шлюбом, вона намагалась приховати своє єдине кохання, яке вона називає справжнім – Селію, свою колегу по сцені, вірну подругу та, пізніше, кохану дівчину.

У романі ця проблема показана з різних ракурсів. Ми бачимо, як гетеронормативність шкодить людям, які не відповідають їм, та змушують їх жити в брехні. Таким чином, їй доводиться вступити у тривалий, але фальшивий шлюб зі своїм другом, який також виявляється гомосексуальної орієнтації, щоб захистити обох від косих поглядів.

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" розгортається в час, коли гетеросексуальність вважалася єдиною припустимою нормою.

Евелін відчуває сильний емоційний конфлікт через те, що не може бути собою. З одного боку, вона прагне до щирості та автентичності, з іншого – боїться засудження та втратити все, що для неї є цінним.

У «нашому» часі, коли Евелін дає автобіографічне інтерв'ю про своє життя, вона сміливо, без будь-якого страху та приниження говорила про свою сексуальну орієнтацію:

«— Я кохала Селію, але також, до неї, кохала й Дона, ... Я бісексуалка. Не ігноруй одну половину мене ...».

Роман "Сім чоловіків Евелін Г'юго" є важливим твором для ЛГБТК+ спільноти, адже авторка спромоглась розвіяти купу встановлених стереотипів. Дженкінс Рід наголошує на несправедливості та обмеженості цих норм, закликаючи до більшої толерантності та прийняття різноманітності сексуальної орієнтації як норму. Розкриваючи історію Евелін, роман надає видимості представникам інших сексуальних орієнтацій, що не підпадають під суспільні норми, даючи поштовх виборювати й далі права на рівне життя.

Висновок до розділу II

Роман Тейлор Дженкінс Рід "Сім чоловіків Евелін Г'юго" порушує багато актуальних і досі тем. Серед них це проблеми етнічної приналежності та впливу расової дискримінації на життя людини. Історія Евелін Г'юго демонструє, як етнічні стереотипи та упередження можуть заважати кар'єрному росту та особистому життю.

Евелін стикається з численними перешкодами через свою етнічну приналежність. Їй доводиться боротися за визнання в кіноіндустрії, де домінують білі актори. Вона відчуває тиск з боку агентів та продюсерів, які

радять їй приховати своє латиноамериканське походження, щоб бути більш "привабливою" для глядацького ока.

Так само, роман розкриває проблему сексизму та тяжкої долі жінки, що намагається здійснити свою кар'єрну мрію. Їй доводиться йти наперекір з власними цінностями та принципами, щоб пробитися на вершину. Вона стикається з сексуальними домаганнями, насиллям, дискримінацією з боку колег та очікуваннями, що жінка має приділяти більше уваги сім'ї, а не кар'єрі.

Роман також торкається теми сексуальної орієнтації, що є неймовірно важливим для сучасної молоді, що не може прийняти себе та свою ідентичність.

ВИСНОВКИ

Після проведення дослідження за твором Тейлор Дженкінс Рід "Сім чоловіків Евелін Г'юго", можна зробити низку наступних висновків:

По-перше, авторка у своїх романах зображує жінок як складних персонажок, розкриваючи їхні характери з різних точок зору. Як ми змогли визнати, розвиток сучасної літератури, написаної жінками, процвітає та дає більшу змогу дослідити труднощі, з якими стикається кожна жінка у повсякденному житті поміж патріархального світі.

Жіночі зображення у подібній літературі є багатограними, з глибокою історією та розвинутою особистістю. Вони постають незалежними, показуючи, що жінка спроможна на все, неважливо: з допомогою чоловічого образу чи без нього.

Роман розкриває важливу тему сексуалізації та фетишизації різних етнічних меншин, що є не менш актуальним питанням сьогодення. Особливо враховуючи процвітання медіа-ресурсів для поширення своїх думок та недоречних коментарів.

Авторка розкриває тему сексуальної орієнтації, яка є актуальною зараз, та буде актуальною ще довгий час, доки наше суспільство не відійде від гетеронормативного устрою.

"Сім чоловіків Евелін Г'юго" це чудовий приклад жіночої гострої критики патріархального суспільства та його дискримінаційного ставлення до жінок. Роман підкреслює важливість боротьби за гендерну рівність та створення рівних можливостей для творчого розвитку.

RESUMEN

Después de realizar una investigación sobre Los siete maridos de Evelyn Hugo de Taylor Jenkins Reed, se pueden sacar varias de las siguientes conclusiones:

En primer lugar, en sus novelas, la autora retrata a las mujeres como personajes complejos, revelando sus personajes desde diferentes puntos de vista. Como hemos podido reconocer, el desarrollo de la literatura moderna escrita por mujeres es floreciente y brinda más oportunidades para explorar las dificultades que toda mujer enfrenta en su vida diaria en medio de un mundo patriarcal.

Las imágenes de las mujeres en dicha literatura son multifacéticas, con una historia profunda y una personalidad desarrollada. Se vuelven independientes, demostrando que una mujer es capaz de cualquier cosa, no importa: con la ayuda de una imagen masculina o sin ella.

La novela revela el importante tema de la sexualización y fetichización de varias minorías étnicas, que no es menos relevante hoy en día. Especialmente teniendo en cuenta el florecimiento de los recursos mediáticos para difundir opiniones y comentarios inapropiados.

El autor revela el tema de la orientación sexual, que es relevante ahora y lo será durante mucho tiempo, hasta que nuestra sociedad se aleje del sistema heteronormativo.

"Siete hombres de Evelyn Hugo" es un excelente ejemplo de la dura crítica de una mujer a la sociedad patriarcal y su trato discriminatorio hacia las mujeres. La novela enfatiza la importancia de luchar por la igualdad de género y crear igualdad de oportunidades para el desarrollo creativo.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабенко, О. В. Образ жінки в сучасному англійському романі. Вісник Чернігівського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Філологічні науки, 2019, № 74 (8), с. 127-132.
2. Баран, В. О. Гендерні стереотипи в сучасному англійському романі. Наукові вісті Хмельницького національного університету. Серія: Філологічні науки, 2018, № 3 (23), с. 12-17.
3. Гриценко, І. В. Гендерний аспект англійського роману ХХ століття. Наукові вісті Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Філологічні науки, 2017, № 22 (223), с. 52-57.
4. Зварич, Т. В. Жінка в сучасному англійському романі: гендерний аспект. Вісник Київського національного лінгвістичного університету, 2016, № 27, с. 68-74.
5. Ільченко, О. В. Гендерні аспекти англійського роману ХХ століття. Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Серія: Філологічні науки, 2015, № 1 (7), с. 100-104.
6. Кириленко, О. М. Образ жінки в сучасному англійському романі. Наукові вісті Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, 2014, № 1 (182), с. 147-152.
7. Ковальчук, Л. В. Гендерні аспекти англійського роману ХХ століття. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Філологічні науки, 2013, № 6, с. 123-128.
8. Лук'яненко, І. В. Образ жінки в сучасному англійському романі. Наукові вісті Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Філологічні науки, 2012, № 18 (189), с. 85-90.
9. Маламуж, Л. М. Гендерні аспекти англійського роману ХХ століття. Наукові вісті Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара. Серія: Філологічні науки, 2011, № 20 (172), с. 118-123.

- 10.Олексієнко, О. В. Образ жінки в сучасному англійському романі. Наукові вісті КЗВО "Київський національний університет імені Тараса Шевченка". Серія: Філологічні науки, 2010, № 112, с. 104-109.
- 11.Паламарчук, Л. М. Гендерні аспекти англійського роману ХХ століття. Наукові вісті Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Філологічні науки, 2009, № 20 (270), с. 132-137.
- 12.<https://bccolonels.com/8070/uncategorized/the-seven-husbands-of-evelyn-hugo-historical-fiction-impact/>
- 13.<https://www.brookings.edu/articles/the-history-of-womens-work-and-wages-and-how-it-has-created-success-for-us-all/>
- 14.https://localhistories.org/life-for-women-in-the-20th-century/#google_vignette
- 15.<https://thelitbitch.com/2022/09/01/review-the->